

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องการ เปิดรับและการยอมรับข่าวสาร เรื่องโรค เอดส์ของนักเรียนและนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาการ เปิดรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์ทั้งจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ โดย เฉพาะ เรื่องการยอมรับข่าวสาร เรื่อง โรคเอดส์ เป็นการศึกษา ผลจากการ เผยแพร่ข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์ของกระทรวงสาธารณสุข สื่อมวลชนและสื่ออื่น ๆ รวมทั้งองค์กรภาคเอกชนอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการปรับเปลี่ยนแนวคิดไปปรับปรุงการใช้สื่อต่าง ๆ ในโครงการป้องกันโรคเอดส์ในหมู่นักเรียนและนิสิตนักศึกษา เพื่อให้ตรงเป้าหมายและสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่ม เป้าหมาย อันจะ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการรณรงค์ทั่วไปเกี่ยวกับโรค เอดส์ในหมู่นักเรียนและนิสิตนักศึกษาและ เพื่อการรณรงค์ป้องกัน โรคเอดส์ในหมู่วัยรุ่นของไทย ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อสังคม ในการพัฒนาสุขภาพจิตของทรัพยากรบุคคลที่มีค่าในอนาคต โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษา เปรียบ เทียบการ เปิดรับข่าวสาร เรื่องโรค เอดส์ ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
2. เพื่อศึกษา เปรียบ เทียบการยอมรับข่าวสาร เรื่องโรค เอดส์ ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
3. เพื่อศึกษา เปรียบ เทียบความแตกต่างในการ เปิดรับและการยอมรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์ จำแนกตาม เพศ สถานะภาพทาง เศรษฐกิจของครอบครัวและความสัมพันธ์ของบิดามารดา

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้กำหนด เป็นสมมติฐานของการวิจัยดังนี้

1. การ เปิดรับและการยอมรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์ ไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศ

2. การ เปิดรับและการยอมรับข่าวสาร เรื่องโรค เอคส์ ไม่มีความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา

3. การ เปิดรับและการยอมรับข่าวสาร เรื่องโรค เอคส์ ไม่มีความแตกต่างระหว่างสถานะภาพทาง เศรษฐกิจของครอบครัว

4. การ เปิดรับและการยอมรับข่าวสาร เรื่องโรค เอคส์ ไม่มีความแตกต่างระหว่างความสัมพันธ์ของบิดามารดา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการแจกแบบสอบถามโดยการสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ กลุ่มนักเรียนและนิสิตนักศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยแจกแบบสอบถามแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ตามห้องสมุดของโรงเรียนและมหาวิทยาลัยที่เลือกมาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) และการกำหนดโควตา (Quota Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาสำหรับใช้สอบถามกลุ่มตัวอย่าง และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS(Statistical Package for Social Science) สำหรับสถิติที่ใช้อาศัยสถิติในรูปของความถี่ ร้อยละ อธิบายข้อมูลทั่วไป ส่วนการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตัวแปรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างตัวแปรนั้น ใช้การทดสอบความแตกต่างแบบ t-test และ Oneway ANOVA

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 200 คน เป็นชาย 105 คน หญิง 95 คน ส่วนนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 200 คน แบ่งเป็นชาย 86 คน หญิง 114 คน รวมนักเรียนนักศึกษาแล้ว แบ่งเป็นชาย 191 คน หญิง 209 คน ทั้งหมด 400 คน สำหรับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวหรือสถานะภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวมากที่สุดอยู่ระหว่าง 5,000 - 10,000 บาท (ร้อยละ 33.2) และความสัมพันธ์ของบิดามารดามากที่สุด อยู่ในสภาพอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 77.2)

2. การเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ นักเรียนและนักศึกษามีลักษณะการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ดังนี้คือ

ก. สื่อมวลชน

วิทยุโทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีผู้เปิดรับข่าวสารโรคเอดส์มากที่สุด เมื่อเทียบกับสื่ออื่น ๆ (ร้อยละ 92.5) โดยส่วนใหญ่รับชม 2 - 3 ครั้งต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 57.1) ใช้เวลาในการชมแต่ละครั้งส่วนใหญ่ไม่เกิน 10 นาที (ร้อยละ 27.2) รับชมข่าวสารโรคเอดส์จากรายการประเภทโฆษณา เพื่อสังคมมากที่สุด (ร้อยละ 38.8) และรับชมจากสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 มากที่สุด (ร้อยละ 45)

ข. สื่อบุคคล

พบว่า มีผู้สนทนาข่าวสารโรคเอดส์กับสื่อบุคคลประเภท เพื่อนมากที่สุด (ร้อยละ 90.7) และสนทนากับแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขน้อยที่สุด (ร้อยละ 35.8) เมื่อพิจารณาความบ่อยครั้งในการสนทนาพบว่าส่วนใหญ่จะสนทนามากที่สุด นานกว่าเดือนละครั้ง สำหรับเพื่อน (ร้อยละ 31.7)

ค. สื่อเฉพาะกิจ

พบว่า มีผู้รับข่าวสารโรคเอดส์จากนิทรรศการมากที่สุด (ร้อยละ 85.2) โดยส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสาร 2 - 3 ครั้ง (ร้อยละ 39) ส่วนโปสเตอร์ เป็นสื่อที่มีผู้เปิดรับชมรองลงมา (ร้อยละ 83.2)

ข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์

ปริมาณการรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์ ทางสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ

- นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งเพศชายและหญิง มีปริมาณการรับข่าวสารเรื่องโรคเอดส์จากสื่อมวลชนทุกประเภทในปริมาณที่น้อยที่สุด เป็นส่วนมาก (ร้อยละ 59 และ 53.9 ตามลำดับ)
- นิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งเพศชายและหญิง มีปริมาณการรับข่าวสารเรื่องโรคเอดส์จากสื่อมวลชนทุกประเภทในปริมาณน้อยที่สุด เป็นส่วนมาก (ร้อยละ 64 และ 67.5 ตามลำดับ)

- ทั้งนักเรียนและนิสิตนักศึกษาทั้ง เพศชายและหญิง มีปริมาณการรับข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ทางสื่อมวลชนทุกประเภทในปริมาณน้อยที่สุดเป็นส่วนมาก (ร้อยละ 61.2 และ 63.6 ตามลำดับ)
- นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง เพศชายและหญิงมีปริมาณการรับข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ จากสื่อบุคคลส่วนมากในปริมาณน้อย (ร้อยละ 35.2 และ 40 ตามลำดับ)
- นิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้ง เพศชายและหญิง มีปริมาณการรับข่าวสารเรื่องโรคเอดส์จากสื่อบุคคลส่วนมากในปริมาณน้อยที่สุด (ร้อยละ 52.3 และ 59.6 ตามลำดับ)
- ทั้งนักเรียนและนิสิตนักศึกษา ทั้ง เพศชายและหญิง มีปริมาณการรับข่าวสารเรื่องโรคเอดส์จากสื่อบุคคลส่วนมากในปริมาณน้อยที่สุด (ร้อยละ 37.2 และ 45 ตามลำดับ)
- นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง เพศชายและหญิง มีปริมาณการรับข่าวสารเรื่องโรคเอดส์จากสื่อเฉพาะกิจ ส่วนมากในปริมาณปานกลาง (ร้อยละ 35.2 และ 40 ตามลำดับ)
- นิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้ง เพศชายและหญิง มีปริมาณการรับข่าวสารเรื่องโรคเอดส์จากสื่อเฉพาะกิจปริมาณต่างกัน โดยเพศชายอยู่ในปริมาณปานกลาง (ร้อยละ 30.2) ซึ่งมากกว่าเพศหญิงที่รับในปริมาณน้อย (ร้อยละ 36.8)
- นักเรียนและนิสิตนักศึกษา ทั้ง เพศชายและหญิง พบว่าปริมาณการรับข่าวสารเรื่องโรคเอดส์จากสื่อเฉพาะกิจต่างกัน โดยเพศชายส่วนมากอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 33) ต่างกับเพศหญิงซึ่งส่วนมากอยู่ระดับน้อย (ร้อยละ 34.4)

3. การยอมรับข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ ในเรื่องการยอมรับข่าวสารเรื่องโรคเอดส์นี้ ผู้วิจัยได้ใช้การวัดโดยอาศัยจากการวัด การปฏิบัติ เพื่อป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ โดยเสนอตัวเลือกวิธีการปฏิบัติทั้งหมด 7 ข้อ และอื่น ๆ สำหรับความคิดอิสระอีก 1 ข้อ รวม 8 ข้อ พบว่า

มีผู้ตอบข้อที่ 1 มากที่สุด คือ การไม่สำส่อนทางเพศ (ร้อยละ 89.7) รองลงมา เป็นคำตอบที่ 2 คือไม่รับเลือดที่ยังไม่ทราบว่าเป็นเลือดบวกหรือไม่ (ร้อยละ 68.5) ส่วนอันดับที่สามได้แก่ข้อที่ 4 คือหลีกเลี่ยงการใช้เครื่องมือมีคมกับคนแปลกหน้า (ร้อยละ 65.5)

3.1 ปริมาณการยอมรับข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ (มีการปฏิบัติเพื่อป้องกัน อย่างน้อยเพียงใด)

พบว่ามียุ้เลือกปฏิบัติจากวิธีปฏิบัติ เพื่อป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ใน
ปริมาณที่ต่าง ๆ กันดังนี้คือ

- นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง เพศชายและหญิงส่วนใหญ่มี
ปริมาณการปฏิบัติ เพื่อป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ ในปริมาณที่มากเหมือน ๆ กัน (ร้อยละ 36.2
และ 33.7 ตามลำดับ)

- นิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้ง เพศชายและหญิงส่วนใหญ่มีปริมาณการ
ปฏิบัติ เพื่อป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ต่างกัน โดยเพศชายมีอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 25)
ส่วนเพศหญิงมีปริมาณการปฏิบัติหรือยอมรับมาก (ร้อยละ 35.1)

- ทั้งนักเรียนและนิสิตนักศึกษา ทั้งเพศชายและหญิง พบว่าส่วนใหญ่มี
ปริมาณการปฏิบัติ เพื่อป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ในปริมาณมากเหมือน ๆ กัน (ร้อยละ 34 และ
34.4 ตามลำดับ)

4. การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ขณะมีเพศสัมพันธ์

จากผู้ตอบส่วนนี้ เป็น เพศชาย 119 คนส่วนมากจะป้องกันโดยสวมถุงยางอนามัย
ทุกครั้งี่ร่วมเพศกับแฟนและโสเภณี (ร้อยละ 79) รองลงมาคือ ร่วมเพศเฉพาะกับแฟนหญิง
เท่านั้น (ร้อยละ 51.3) และยังคงมีผู้เข้าใจผิดในการป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ขณะมี
เพศสัมพันธ์ โดยวิธีการล้างอวัยวะเพศ ซึ่งไม่ช่วยป้องกันแต่อย่างใดคิดเป็นร้อยละ 13.4

สำหรับผู้ตอบที่เป็น เพศหญิง 29 คน ส่วนมากจะป้องกันโดยวิธีร่วมเพศกับแฟน
เท่านั้น (ร้อยละ 93.1) รองลงมาคือ ให้แฟนสวมถุงยางอนามัยทุกครั้งี่ร่วมเพศ (ร้อยละ
75.9) และพบว่ามียุ้ตอบผิดในการ เลือกปฏิบัติป้องกันตนเองจากโรคเอดส์เพื่อร่วมเพศโดยการ
ล้างอวัยวะเพศ ซึ่งไม่ถูกต้อง 3 คน (ร้อยละ 10.3)

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1

การเปิดรับและการยอมรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์ ไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศ พบว่า

ก. สื่อมวลชน

- ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศชายและหญิง ในการเปิดรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์จากสื่อมวลชนทุกประเภท ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์รายวัน และนิตยสาร

ข. สื่อบุคคล

- ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศชายและหญิง ในการเปิดรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์จากสื่อบุคคลประเภท บิดามารดา ญาติ และแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข

- พบว่ามีความแตกต่างระหว่างเพศชายและหญิง ในการเปิดรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์ จากเพื่อน และครูหรืออาจารย์ โดยเพศชาย เปิดรับมากกว่าเพศหญิง

ค. สื่อเฉพาะกิจ

- ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศชายและหญิง ในการเปิดรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์จากสื่อเฉพาะกิจประเภทต่าง ๆ ได้แก่ แผ่นพับ โปสเตอร์ นิทรรศการ และวิดีโอ

ง. สื่อทุกประเภทโดยรวม ๆ

- ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศชายและหญิง ในการเปิดรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ

จ. การยอมรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์

- ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศชายและหญิง ในการยอมรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์

สมมติฐานที่ 2

การ เปิดรับและการยอมรับข่าวสาร เรื่อง โรคเอดส์ ไม่มีความแตกต่างระหว่างระดับ การศึกษา พบว่า

ก. สื่อมวลชน

- ไม่พบความแตกต่างในการ เปิดรับข่าวสาร เรื่อง โรค เอดส์ระหว่างระดับ การศึกษา ในสื่อวิทยุกระจาย เสียง หนังสือพิมพ์รายวันและนิตยสาร

- พบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีการ เปิดรับข่าวสาร เรื่อง โรค เอดส์ ทางวิทยุโทรทัศน์มากกว่านิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

ข. สื่อบุคคล

- พบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีการ เปิดรับข่าวสาร เรื่อง โรค เอดส์ จากบิดามารดามากกว่านิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

- พบว่านิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษามีการ เปิดรับข่าวสาร เรื่อง โรค เอดส์ จากญาติมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

- พบว่านิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษามีการ เปิดรับข่าวสาร เรื่อง โรคเอดส์ จาก ครูหรืออาจารย์มากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

- พบว่านิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษามีการ เปิดรับข่าวสาร เรื่อง โรค เอดส์จาก แพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

- ไม่พบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาในการ เปิดรับข่าวสาร เรื่อง โรค เอดส์จากเพื่อน

ค. สื่อเฉพาะกิจ

- ไม่พบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาในการ เปิดรับข่าวสาร เรื่อง โรคเอดส์จากแผ่นพับ ไปสเตอร์ และวิดีโอ

- พบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีการ เปิดรับข่าวสาร เรื่อง โรคเอดส์ จากนิทรรศการมากกว่านิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

ง. สื่อทุกประเภทโดยรวม ๗

- ไม่พบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาในการ เปิดรับข่าวสาร เรื่อง โรคเอดส์จากสื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ

- พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีการ เปิดรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์จาก สื่อบุคคลมากกว่านิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

จ. การยอมรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์

- ไม่พบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาในการยอมรับข่าวสาร เรื่อง โรคเอดส์

สมมติฐานที่ 3

การ เปิดรับและการยอมรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์ ไม่มีความแตกต่างระหว่าง สถานะภาพทาง เศรษฐกิจครอบครัว

ก. สื่อมวลชน

- ไม่พบความแตกต่างระหว่างสถานะภาพทาง เศรษฐกิจของครอบครัว ในการ เปิดรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์จาก วิทยุโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์รายวัน และ นิตยสาร

ข. สื่อบุคคล

- ไม่พบความแตกต่างระหว่างสถานะภาพทาง เศรษฐกิจของครอบครัว ในการ เปิดรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์จาก บิดามารดา ญาติ ครูหรืออาจารย์ เพื่อนและแพทย์หรือ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข

ค. สื่อเฉพาะกิจ

- ไม่พบความแตกต่างระหว่างสถานะภาพทาง เศรษฐกิจของครอบครัว ในการ เปิดรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์จากแผ่นพับ ไปสเตอร์ นิทรรศการ และวิดีโอ

ง. สื่อทุกประเภทโดยรวม ๆ

- ไม่พบความแตกต่างระหว่างสถานะภาพทาง เศรษฐกิจของครอบครัว ในการ เปิดรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์จากสื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ

- พบความแตกต่างระหว่างสถานะภาพทาง เศรษฐกิจของครอบครัวในการ เปิดรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์จากสื่อบุคคล

จ. การยอมรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์

- ไม่พบความแตกต่างระหว่างสถานะภาพทาง เศรษฐกิจของครอบครัว ในการ ยอมรับข่าวสาร เรื่อง โรค เอดส์

สมมติฐานที่ 4

การ เปิดรับและการยอมรับข่าวสาร เรื่อง โรค เอดส์ ไม่มีความแตกต่างระหว่างความ สัมพันธ์ของบิดามารดา

ก. สื่อมวลชน

- ไม่พบความแตกต่างระหว่างความสัมพันธ์ของบิดามารดาในการ เปิดรับ ข่าวสาร เรื่อง โรค เอดส์ จากวิทยุโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์รายวันและนิตยสาร

ข. สื่อบุคคล

- ไม่พบความแตกต่างระหว่างความสัมพันธ์ของบิดามารดาในการ เปิดรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์จากเพื่อน ญาติ และแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข

- พบว่า ผู้ที่มีบิดามารดาที่อยู่ด้วยกันเปิดรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์จากเพื่อน มากกว่าผู้ที่มีบิดามารดาเสียชีวิตแล้วทั้งคู่ และพบว่ามีความแตกต่างในการ เปิดรับข่าวสาร เรื่อง โรคเอดส์จากครูหรืออาจารย์ระหว่างความสัมพันธ์ของบิดามารดา

ค. สื่อเฉพาะกิจ

- ไม่พบความแตกต่างระหว่างความสัมพันธ์ของบิดามารดา ในการ เปิดรับ ข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์จากแผ่นพับ ไปสเคอร์ และนิทรรศการ

- พบความแตกต่างระหว่างความสัมพันธ์ของบิดามารดาในการ เปิดรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์จากวิดีโอ

ง. สื่อทุกประเภทโดยรวม ๆ

- ไม่พบความแตกต่างระหว่างความสัมพันธ์ของบิดามารดา ในการ เปิดรับ ข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์จาก สื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ

จ. การยอมรับข่าวสาร เรื่อง โรค เอคส์

- ไม่พบความแตกต่างระหว่างความสัมพันธ์ของบิดามารดา ในการยอมรับข่าวสาร เรื่อง โรค เอคส์

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย เรื่องนี้มุ่งศึกษา เปรียบเทียบการ เปิดรับและการยอมรับข่าวสาร เรื่อง โรค เอคส์ ระหว่างนักเรียนและนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ซึ่งปรากฏผลที่น่าสนใจหลายประการดังจะ อภิปรายต่อไปนี้ ตามลำดับ

การ เปิดรับข่าวสาร เรื่อง โรคเอคส์จากสื่อมวลชน พบว่ากลุ่มตัวอย่าง เปิดรับข่าวสาร เรื่อง โรคเอคส์จากวิทยุโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ วิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์รายวัน และนิตยสารตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเป็นไปตามทฤษฎีที่ว่าวิทยุโทรทัศน์มีแนวโน้มที่จะเป็น สื่อที่ได้รับความนิยมมากขึ้น และสามารถกระจายข่าวสารได้เร็วกว่าสื่ออื่น ๆ โดยเพิ่ม ประสิทธิภาพของการ เรียนรู้ และความ เข้าใจในสิ่งใหม่ให้แก่ผู้ชมมากที่สุดจากภาพและเสียง พร้อมกัน รวมทั้ง เปลี่ยนทัศนคติที่บุคคลนั้นมีอยู่เดิมได้

การ เปิดรับข่าวสาร เรื่อง โรคเอคส์จากสื่อบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เปิดรับข่าวสาร เรื่อง โรคเอคส์จากเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือ ครูหรืออาจารย์ บิดามารดา ญาติและแพทย์ หรือเจ้าหน้าที่ทางสาธารณสุข ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าเพื่อนสำคัญ เป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งหากเพื่อน คนนั้น ๆ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับโรคเอคส์มาก่อน ก็จะมีบทบาทในการจูงใจและช่วย คัดลั่นใจให้ยอมรับข่าวสาร เรื่อง โรคเอคส์มากขึ้น เพื่อนจึง เป็นสื่อบุคคลที่มีความสำคัญมากที่สุดหนึ่ง ที่ไม่ควรมองข้าม ส่วนแพทย์และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจะ เห็นว่ากลุ่มตัวอย่าง เปิดรับข่าวสารน้อย ที่สุด เข้าข่ายทฤษฎีการของ Schramm ที่ว่า ใช้ความพยายามน้อยที่สุด และได้ผลประโยชน์ ตอบแทนดีที่สุด โดยที่เพื่อนเป็นสื่อที่สะดวกที่สุด สะดวกกว่าการ เข้าหาและปรึกษาเจ้าหน้าที่ โดยอาจจะต้อง เสีย เวลาและค่าใช้จ่ายมากกว่า ปกตินิสัยของวัยรุ่นไทย เองก็ชอบที่จะประพฤติ ตามบรรทัดฐานของคนในวัยเดียวกัน โดยถือเพื่อน เป็นคนสำคัญและคนกันเองมากกว่า

การ เปิดรับข่าวสาร เรื่อง โรคเอคส์จากสื่อเฉพาะกิจ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เปิดรับ ข่าวสาร เรื่อง โรคเอคส์จากนิตรศการมากที่สุด รองลงมาคือ ไปสเตอร์ แผ่นพับและวิดีโอ

ตามลำดับ จากที่ว่าสื่อเฉพาะกิจ เป็นสื่อที่ให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อย่างละเอียด โดยจากความคิดของ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520) ที่ว่า ไม่ควรใช้สื่อประเภทหนึ่งประเภทใดเพียงอย่างเดียว ยิ่งบุคคลถูกกระตุ้นมากขึ้นเท่าไรยิ่งทำให้สารนั้นสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมบุคคลได้มากขึ้น ดังนั้นการทำหรือจัดกิจกรรมด้านการศึกษาทางสุขภาพอนามัยจึงเป็นสิ่งดี โดยเฉพาะการจัดนิทรรศการสามารถเผยแพร่ไปสู่คนจำนวนมาก ตรงกันข้ามกับวิดีโอ ซึ่งจำกัดการเผยแพร่ข่าวสารในวงจำกัด เพราะเวลาและสถานที่ไม่อำนวย ในการเผยแพร่ข่าวสารให้ทราบโดยทั่ว ๆ และไม่ให้อ่านข่าวสารอยู่ตลอดเวลาเหมือนการจัดนิทรรศการ การชมวิดีโอ เองก็ต้องใช้เวลาจำกัดแน่นอน บุคคลจึงเปิดรับสื่อวิดีโอ น้อยที่สุด

สำหรับการยอมรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติ เพื่อป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ด้วยวิธีการ ไม่ล่าช้าทางเพศมากที่สุด รองลงมาคือ ไม่รับเลือกที่ยังไม่ทราบว่าเป็น เลือดบวกหรือไม่ หลีกเลี่ยงการใช้ เครื่องมีคมร่วมกับคนแปลกหน้า เดือนไม่ให้คนรู้จัก เทียว ไส เกษีหรือเดือนตนเองไม่ให้ เทียว ไส เกษี ไม่นิยมให้ทางร้าน เสริมสวยใช้ของมีคมที่ไม่สะอาดหรือเปื้อน เลือดกับตัวท่าน ไม่คบกับ เพื่อนรักสอง เพศหรือเพื่อนชายหญิงที่ล่าช้าทางเพศ ไปตรวจเลือดเพื่อความแน่ใจว่าปลอดภัยจากโรคเอดส์ และอื่น ๆ อย่างเช่น ไม่ใช่เข็มฉีดยาร่วมกัน ไม่ไปในสถานที่ที่มีวุ่นทางเพศ ไม่คบกับ เพื่อนศึดยาเป็นต้น

จากวิธีการปฏิบัติ เหล่านี้ เพื่อป้องกันการติดโรคเอดส์ ทำให้ปริมาณการยอมรับข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในปริมาณที่มาก ทั้งนี้เป็นไปได้ที่ว่ากลุ่มตัวอย่างมีลักษณะพื้นฐานตามความเห็นของ Merrill และ Lowenstein (1971) ว่า มนุษย์มีความอยากรู้อยากเห็นและสังเกตประโยชน์ใช้สอยกับสิ่งที่จะมีผลกระทบต่อตนเองโดยตรงและโดยอ้อม ซึ่งทำให้ตนเองปลอดภัยจากโรคเอดส์

ส่วนการปฏิบัติ เพื่อป้องกันโรคเอดส์ขณะมีเพศสัมพันธ์ พบว่า จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์จำนวน 148 คน เป็นหญิง 29 คน และชาย 119 คน จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน

จากการถามถึงการปฏิบัติ เพื่อป้องกันโรคเอดส์เมื่อมีเพศสัมพันธ์ พบว่า ผู้ชายส่วนมากนิยมป้องกันโรคเอดส์ด้วยการสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง ไม่ว่าจะร่วมเพศกับแฟนหรือโส เกษี

รองลงมาคือ การร่วมเพศเฉพาะกับคนรักเท่านั้น ยังพบว่าผู้มีเข้าใจผิดในด้านการป้องกันมีอยู่เพียงเล็กน้อยที่คิดว่าการทำความสะอาดอวัยวะเพศก่อนและหลังการร่วมเพศ จะทำให้ตนเองไม่ติดเชื้อ

ส่วนเพศหญิงพบว่าส่วนมากป้องกันโดยวิธีการร่วมเพศเฉพาะกับคนรักเท่านั้น รองลงมาเป็นการให้คนรักสวมถุงยางอนามัยทุกครั้งที่ร่วมเพศ มีอยู่เพียง 3 คนเท่านั้นที่ยังเข้าใจผิดว่าการทำความสะอาดอวัยวะเพศจะช่วยไม่ให้ติดเชื้อโรคเอดส์ได้

จะเห็นได้ว่าเพศชายมีประสบการณ์ทางเพศมากกว่าเพศหญิง เป็นจำนวน 4 เท่าของเพศหญิง สะท้อนให้เห็นค่านิยมของเพศชาย ส่วนเพศหญิงการป้องกันด้วยวิธีการร่วมเพศกับคนรักเท่านั้นยังไม่เพียงพอสำหรับการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์

อาจกล่าวได้ว่าการป้องกันการติดเชื้อ เมื่อมีเพศสัมพันธ์มีความแตกต่างในแง่ของทฤษฎีความแตกต่างของเอกบุคคล (The Individual Difference Theory) ซึ่งเนื่องจากทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อของแต่ละคน

ในการวิจัยส่วนที่เป็นสมมติฐานนั้น ข้อที่ 1 ตั้งไว้ว่าการเปิดรับและการยอมรับข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศ ผลการวิเคราะห์พบว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศในการเปิดรับข่าวสารเรื่องโรคเอดส์จากสื่อมวลชนเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สำหรับการเปิดรับสื่อบุคคลนั้น พบว่าไม่พบความแตกต่างระหว่างการเปิดรับข่าวสารเรื่องโรคเอดส์จากบิดามารดา ญาติ และแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข แต่จะพบความแตกต่างในการเปิดรับข่าวสารเรื่องโรคเอดส์จากเพื่อน และครูหรืออาจารย์ โดยเพศชายเปิดรับมากกว่าเพศหญิง ส่วนนี้อธิบายได้ว่า ทฤษฎีของ Merrill และ Lowenstein (1971) เกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานในการเลือกรับสื่อ ด้วยเหตุผลว่าโรคเอดส์เกิดจากความสำส่อนทางเพศของผู้ชายและการติดเชื้อจากหญิง สตรีที่เป็นผู้ที่มีเลือดบวก ดังนั้นผู้ชายที่ชอบเที่ยวชุกชุก จึงเกิดความกังวลและต้องการคลายความหวาดกลัวด้วยการนำข่าวสารเกี่ยวกับโรคมานำเป็นหัวข้อสนทนากับเพื่อน ในขณะที่เดียวกันการสื่อสารกับครูหรืออาจารย์ถึง เรื่องโรคเอดส์ในขณะนั้นกลุ่มตัวอย่างเพศชายอาจมีความงุน へย และหุคคยสนทใจใน เรื่องโรคเอดส์มากกว่าเพศหญิง สำหรับสื่อเฉพาะกิจพบว่าไม่มีความแตกต่าง

ระหว่างเพศในการรับสื่อทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก กลุ่มตัวอย่างมีอิสระในการ เปิดรับข่าวสาร สื่อเฉพาะกิจได้ตลอดเวลาไม่จำกัด เวลาสถานที่ รวมทั้งไม่มีข้อจำกัดในการรับรู้

ส่วนสมมติฐานที่ 2 ที่ตั้งไว้ก็คือ การ เปิดรับและการยอมรับข่าวสาร เรื่องโรค เอคส์ ไม่มีความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา โดยไม่พบว่ามี ความแตกต่างในการ เปิดรับข่าวสาร เรื่องโรค เอคส์ระหว่างระดับการศึกษา ในสื่อวิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์รายวันและนิตยสาร แต่พบความแตกต่างในการ เปิดรับข่าวสาร เรื่องโรค เอคส์ทางวิทยุโทรทัศน์ระหว่างนักเรียนและนิสิตนักศึกษา โดยนักเรียนเปิดรับมากกว่านิสิตนักศึกษา จากสมมติฐานข้อนี้อาจอธิบายได้ว่า ทั้งนักเรียนและนิสิตนักศึกษาให้ความสนใจเท่า ๆ กันในเรื่องของสื่อสิ่งพิมพ์และวิทยุกระจายเสียง แต่ว่าการชมวิทยุโทรทัศน์นั้นนักเรียนจะใช้เวลากับการชมวิทยุโทรทัศน์มากกว่านิสิตนักศึกษา ซึ่งอาจทำกิจกรรมอื่น ๆ มากกว่า เช่น การ เข้าชมรม การทำกิจกรรมอื่น ๆ รวมกัน นอกจากนี้ นักเรียนซึ่งอยู่ในวัยเรียนรู้อาจจะรับข่าวสารทางวิทยุโทรทัศน์มากกว่าเพราะ เป็นสื่อที่สะดวกในการรับข่าวสาร ให้ความสนุกสนานบันเทิงสนองความต้องการได้มากกว่า ส่วนสื่อบุคคลไม่พบความแตกต่างในการ เปิดรับข่าวสารจากเพื่อน แต่พบความแตกต่างในการรับข่าวสารจากบิดามารดา ญาติ ครูหรืออาจารย์และแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข โดยอธิบายได้ว่าการ เปิดรับข่าวสารจากเพื่อน เป็นลักษณะปกติที่นักเรียนและนิสิตนักศึกษา จะต้องอาศัยการสื่อสารจากเพื่อนในวัยเดียวกัน เป็น เรื่องของความสัมพันธ์ภายในกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับข่าวสาร ตามทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคม (The Social Relationships Theory) อันเป็นแนวความคิดของ De Fleur การ เปิดรับของทั้งสองระดับการศึกษาจากเพื่อนจึงไม่แตกต่างกันแต่ต่างจากความคิดเดียวกันของ De Fleur จากทฤษฎีการจัดลำดับชั้นทางสังคม (The Social Categories Theory) และความแตกต่างของเอกบุคคล (The Individual Difference Theory) คือ กลุ่มตัวอย่างจะมีพื้นฐานบุคลิกภาพและครอบครัวที่มีการสั่งสอนอบรมต่างกัน และความต้องการส่วนตัวต่างกัน โดยพบว่านักเรียน เปิดรับข่าวสารจากบิดามารดามากกว่านิสิตนักศึกษา แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์และความใกล้ชิดระหว่างคนในครอบครัว ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมีมากกว่ากลุ่มนิสิตนักศึกษา ในการ เปิดรับข่าวสารจากญาติพบว่านิสิตนักศึกษาเปิดรับมากกว่านักเรียน เป็นไปได้ในแง่ที่ว่าอิทธิพลจากความสัมพันธ์กับเครือญาติที่มีอยู่แบบหลวม ๆ ก็มีผลต่อการยอมรับข่าวสารของนิสิตศึกษามากกว่านักเรียนด้านการ เปิดรับข่าวสารจากแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขพบว่านิสิตนักศึกษาเปิดรับมากกว่านักเรียน โดยอาจเป็นไปได้ที่ว่านิสิตนักศึกษามีการ

เปิดรับสังคมภายนอกมากขึ้น และติดต่อกับบุคคลภายนอกสังคมครอบครัว รวมทั้งมีความ เชื่อถือ ข้อเท็จจริงจากแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมากกว่านักเรียนซึ่งให้ความไว้วางใจในตัว ผู้ปกครองมากกว่า สำหรับสื่อเฉพาะกิจไม่พบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาในการ เปิดรับ ข่าวสาร เรื่อง โรค เอชไอจากแผ่นพับ ไปสเคอร์และวิดีโอ แต่พบว่าพบความแตกต่างในการ เปิดรับ ข่าวสารจากนิตรศการ โดยนักเรียนจะเปิดรับข่าวสาร เรื่อง โรค เอชไอจากนิตรศการมากกว่า นิสิตนักศึกษา อธิบายได้ว่า สื่อแผ่นพับ ไปสเคอร์และวิดีโอ เป็นสื่อที่กลุ่มตัวอย่างได้รับโดยไม่ต้อง ใช้ความพยายามค้นคว้าหรือใช้ก็น้อยที่สุด ดังนั้นการรับข่าวสารจึงไม่แตกต่างกันระหว่างระดับ การศึกษา แต่ว่านิตรศการ เป็นการเผยแพร่ข่าวสารโดยผู้แสวงหา จะต้องใช้ความพยายามไป ในสถานที่ที่จัดแสดงผลงาน เพื่อรับข่าวสารปรากฏว่านักเรียน เป็นผู้ที่มีการ เสาะหาความรู้จาก นิตรศการมากกว่านิสิตนักศึกษา สำหรับผลของการยอมรับข่าวสารปรากฏว่ามีการยอมรับยาก เหมือน ๆ กัน

ส่วนสมมติฐานที่ 3 ตั้งไว้ว่า การ เปิดรับและการยอมรับข่าวสาร เรื่อง โรคเอชไอ ไม่มี ความแตกต่างระหว่างสถานะภาพทาง เศรษฐกิจของครอบครัว โดยพบว่าไม่มีความแตกต่างใน การเปิดรับข่าวสารโรคเอชไอจากสื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ แต่ทว่ามีความแตกต่าง ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล ซึ่งแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคล้ายคลึงกันทางทฤษฎี การจัดลำดับขั้นทางสังคมคือ มีลักษณะสถานะภาพทาง เศรษฐกิจคล้ายกัน โดยไม่มีผลต่อการ เปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อเฉพาะกิจ แต่ทว่าพื้นฐานของครอบครัวทำให้การเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อบุคคลต่างกันด้วย ส่วนการยอมรับข่าวสาร เรื่อง โรคเอชไอปริมาณมาก : เช่นกันในแต่ละสถานะภาพทาง เศรษฐกิจ

สมมติฐานที่ 4 ที่ตั้งไว้ พบว่าการ เปิดรับและการยอมรับข่าวสาร เรื่อง โรคเอชไอไม่มี ความแตกต่างระหว่างความสัมพันธ์ของบิดามารดา โดยพบว่าไม่มีความแตกต่างในการ เปิดรับ ข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ โดยสื่อประเภทบุคคลได้แก่ เพื่อน และแพทย์ หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ไม่พบความแตกต่าง แต่ทว่าการเปิดรับข่าวสารจากบิดามารดา และ จากครูหรืออาจารย์ต่างกัน โดยที่การ เปิดรับข่าวสารจากบิดามารดามีความแตกต่างตรงที่ กลุ่มที่ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารมากกว่ากลุ่มที่บิดามารดาเสียชีวิตแล้วทั้งคู่ อาจ อธิบายได้ว่า เป็นเพราะเหตุผลจากอิทธิพลทางด้านจิตใจ สภาพความใกล้ชิดและสภาพแวดล้อม ในครอบครัวที่ด้อยกว่าหรือมีไม่เท่ากัน ทำให้กลุ่มตัวอย่างที่มีทั้งบิดาและมารดาเปิดรับข่าวสารได้

มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดาเสียชีวิตแล้วทั้งคู่เช่นกัน สำหรับสื่อเฉพาะกิจ พบว่าการ เปิดรับ ข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์จากสื่อเฉพาะกิจประเภทวิทยุไอมีความแตกต่างกันระหว่างความสัมพันธ์ของบิดามารดา ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นความสนใจในสื่อประเภทนี้แตกต่างตามสภาพความสัมพันธ์ของบิดามารดาที่มีอิทธิพลต่อจิตใจของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อเสนอแนะทั่วไป

เพื่อให้การ เผยแพร่ข่าวสาร โรค เอดส์ได้ผลเฉพาะกลุ่มมากขึ้นก็ควร เน้นใช้สื่อที่ แต่ละกลุ่มนิยมมากที่สุด คือ การ เผยแพร่ข่าวสาร โรค เอดส์ทางวิทยุ โทรทัศน์และการ ให้ข้อมูล ข่าวสารกับบิดามารดา เพื่อการถ่ายทอดข่าวสารไปสู่กลุ่มนักเรียนให้มากที่สุด ยิ่ง เลือกใช้สื่อที่ กลุ่ม เป้าหมายพอใจมากเท่าไร ผลของการยอมรับข่าวสารซึ่งมีอยู่มากแล้วก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้น สำหรับกลุ่มนิสิตนักศึกษาอาจ เน้น โดยการให้ความรู้แก่ครูหรืออาจารย์ เพื่อทำการส่งเสริม สนับสนุนให้ข้อมูลข่าวสารไปสู่กลุ่มนิสิตนักศึกษาได้ผลยิ่งขึ้น และจะยิ่งดีหากเสริมความรู้โดยการ ทาวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญซึ่ง เป็นแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ให้ความรู้บรรยายอธิบายให้ เกิดความ เข้าใจของนักศึกษาถึงสถานศึกษา เพื่อให้กลุ่ม เป้าหมายเกิดความ เข้าใจคือ ไรคอย่าง ถูกต้องและเหมาะสม สำหรับสื่อเฉพาะกิจ พบว่าไม่ว่าจะเป็นสื่อแผ่นพับ ไปส เคอร์ วิดีโอ หรือ นิทรรศการมีผลต่อการยอมรับข่าวสารของกลุ่ม เป้าหมายไม่ต่างกัน แต่ นิทรรศการจะมีอิทธิพลใน การเผยแพรข่าวสารต่อกลุ่มนักเรียนมาก หากมีการจัดนิทรรศการแสดงตัวอย่างในแง่มุมต่าง ๆ เกี่ยวกับโรคเอดส์ย่อมช่วยดึงความสนใจจากนักเรียนได้มาก และจะให้ดีควรมีการรวมสื่อทุกอย่าง ที่ให้ผลในการยอมรับข่าวสารในการเผยแพร่มากที่สุด เข้าไว้ด้วยกัน เช่น การจัดเจ้าหน้าที่ สาธารณสุขหรือแพทย์ผู้เชี่ยวชาญบรรยายในงานนิทรรศการหรือการ เชิญบิดามารดาหรือผู้ปกครอง พบปะสังสรรค์ในงาน โรงเรียนซึ่งมีการจัดนิทรรศการโรคเอดส์ เพื่อความปลอดภัยจากการ คิดเชื่อด้วยความ เข้าใจอย่างมี เหตุมีผลระหว่างความห่วงใยของพ่อแม่ และความหวาดวิตกของ ลูก ๆ ที่อยู่ในวัย เรียนและวัย เริงหรือวัยรุ่น ที่เสี่ยงอันตรายต่อการคิด เชื่อ การหันหน้า เข้าหา ปัญหาของทุกฝ่ายจะยิ่งช่วยให้การป้องกัน เป็นไปอย่าง เหมาะสมและตรง เป้าหมายอย่างแท้จริง โดยมีสภาพการณ์ต่าง ๆ เป็นกรอบกำหนดที่คิดและ เข้าถึงปัญหา โดยที่การป้องกันของหน่วยงานที่ ทั้งภาครัฐและ เอกชนก็จะ เป็นไปอย่างสอดคล้องเหมาะสม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาด้วยการสุ่มตัวอย่างที่อื่น ๆ บ้าง เพื่อให้ได้ผลอ้างอิงในสภาพแวดล้อมที่ต่าง ๆ กันไป เพื่อให้ได้ผลการสำรวจที่สามารถอ้างอิงแตกต่างกันไป และนำไปใช้ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น เช่น กลุ่มนักเรียนและนักศึกษาในจังหวัดอื่น ๆ นอกเหนือจากกรุงเทพมหานคร
2. ควรให้มีการศึกษาตัวแปรด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อการ เปิดรับและการยอมรับข่าวสารโรคเอดส์ เช่น ค่านิยมและความ เชื่อถือของกลุ่มตัวอย่าง ในสถานที่ศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศ เกี่ยวกับยอมรับข่าวสารและการมีเพศสัมพันธ์
3. ควรทำการศึกษา เรื่องการ เปิดรับและการยอมรับข่าวสาร เรื่องโรคเอดส์ ในระดับชั้นอื่น ๆ บ้าง เพื่อกระจายกลุ่ม เป้าหมายในวัย เรียนให้มากกลุ่ม เพื่อการกระจายการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ทั่วถึงทุกระดับการศึกษา เช่น ระดับประถมศึกษา และมีธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นประโยชน์ในการสำรวจหาความแตกต่างในการ เปิดรับสื่อและการยอมรับข่าวสารที่ย่อมแตกต่างกัน